

Gener 2022

Anàlisi de riscos i tendències

globals 2022

Els continguts d'aquest document estan subjectes a una llicència *Creative Commons*. Si no s'indica el contrari, se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi l'autor, no se'n faci un ús comercial i no se'n distribueixin obres derivades. Podeu consultar un resum dels termes de la llicència a:

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

Realització. Unitat d'Estratègia i Intel·ligència Competitiva d'ACCIÓ

Imatges de diferents artistes disponibles a Unsplash

Barcelona, gener de 2022

Índex

Riscos i tendències globals

1. Tensions socials i inestabilitat política
2. Tensions geopolítiques: proteccionisme i trasllat dels conflictes a l'Indo-Pacífic
3. La inestabilitat de la UE: cap a l'autonomia estratègica
4. La vulnerabilitat tecnològica de la UE i el perill de desacoblament digital
5. La manca de talent digital
6. L'auge de la ciberdelinqüència
7. Emergència climàtica
8. Riscos de l'economia verda: la vulnerabilitat energètica de la UE i la *greenflation*

9. Disrupcions de les cadenes de subministrament: cap a l'escurçament de les cadenes de valor global
10. Augment dels costos: matèries primeres, energia i transport
11. Inflació: fi de la política d'expansió quantitativa
12. Riscos financers: bombolla financera i immobiliària
13. Augment històric del deute global: la vulnerabilitat dels països emergents
14. Estagflació?
15. Recuperació asimètrica entre regions i països

Afectació dels riscos a Catalunya

- i. Augment de les desigualtats
- ii. Riscos exteriors: amenaces i oportunitats pel sector exportador català
- iii. Riscos tecnològics, manca de talent digital i ciberdelinqüència
- iv. Emergència climàtica i transició verda
- v. Alentiment de la recuperació econòmica i inflació
- vi. Riscos financers
- vii. Risc de baixa productivitat

Introducció

El món afronta un 2022 ple d'incerteses i desequilibris en un entorn on la pandèmia persisteix i en un context d'emergència climàtica i de canvis accelerats. Tot plegat enmig d'una crisi geopolítica.

L'economia mundial s'està recuperant, però de forma asimètrica i desequilibrada, amb pressions inflacionistes que poden desestabilitzar els mercats financers i posar en perill la recuperació d'aquells països amb majors nivells d'endeutament.

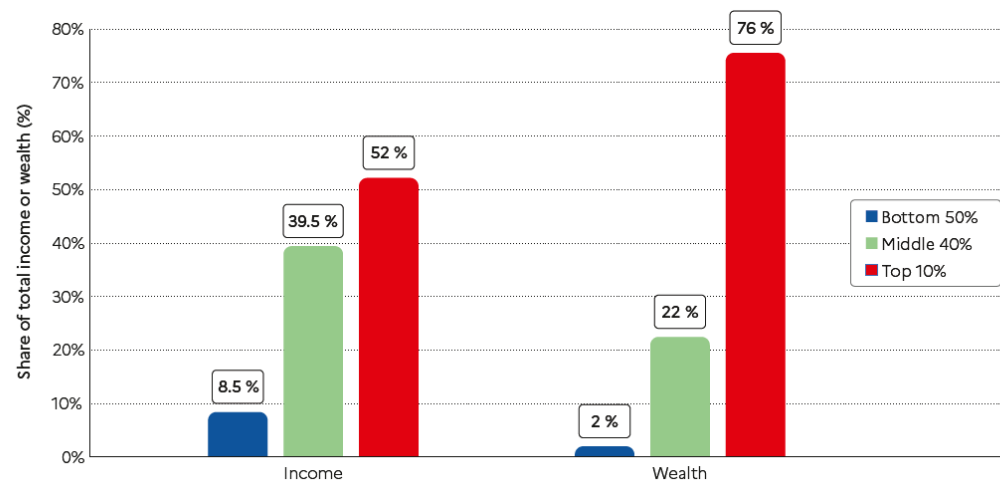
Riscos i tendències globals

L'augment de les desigualtats arreu del món pot desencadenar nous moviments populistes

Durant el període més dur de la pandèmia, la riquesa de les 10 persones més riques del món va augmentar un 24 % mentre que **100 milions de persones es veien abocades a la pobresa extrema**, i la fam al món augmentava en 118 milions de persones.

L'increment del malestar social i la desconfiança cap a la integració global i les institucions públiques pot desencadenar en l'**aparició de nous populismes** i mesures proteccionistes.

Desigualtat global d'ingressos i riquesa, 2021

Font: World Inequality Lab

L'any 2022 es podrà prendre el pols del populisme en diversos països amb processos electorals com França, Hongria i Suècia a Europa, les Filipines al sud-est asiàtic, el Brasil a l'Amèrica Llatina i els Estats Units amb les *midterms*.

2. Tensions geopolítics: proteccionisme i trasllat dels conflictes a l'Indo-Pacífic

7

S'agreugen les tensions entre els Estats Units i la Xina

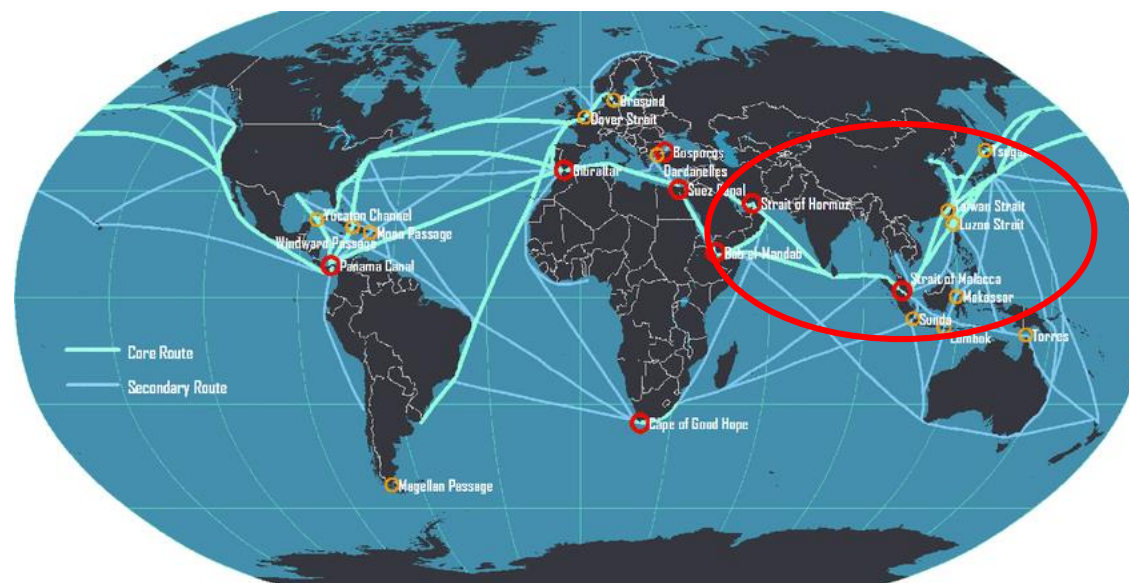
La pandèmia **ha accentuat les mesures proteccionistes** arreu del món: pas de l'establiment de barreres comercials a la introducció de mesures de control de les inversions estrangeres.

Trasllat del centre de gravetat econòmic i polític mundial cap a l'Indo-Pacífic. Els conflictes es traslladen al mar de la Xina Meridional, a l'estret de Malaca i Taiwan.

Els EUA han renovat les aliances amb els principals socis asiàtics i han reforçat el seu rol militar amb la creació de l'AUKUS i la reactivació del Diàleg de Seguretat Quadrilateral.

Per frenar la creixent influència xinesa al món, els Estats Units han reaccionat amb la iniciativa Build Back Better World, mentre que la UE ha posat en marxa la Global Gateway.

Principals rutes marítimes i enclavaments estratègics

Font: Research Gate

La UE afronta el 2022 sense un únic lideratge fort i amb potencials conflictes tant interns com externs

Inestabilitat interna:

- Conflictes Nord-Sud: poden revifar el 2022 davant la revisió de les normes fiscals europees. Mentre els estats del Nord defensen que han de romandre com estaven abans de la pandèmia, els del Sud aboquen per una major flexibilitat.
- Conflictes Est-Oest: poden agreujar-se degut a la nova clàusula que permet a la Comissió Europea retirar els fons comunitaris als països que incompleixin l'estat de dret europeu (Polònia i Hongria).

Conflictes externs:

- Rússia: ha mobilitzat tropes a la frontera amb Ucraïna per evitar que la UE i l'OTAN arribin a les seves fronteres. A banda, Rússia és una peça clau en el subministrament de gas a Europa.
- Xina: augmenta la probabilitat de majors tensions en resposta a les polítiques xineses a Hong Kong, el Tibet i Taiwan.
- EUA: relacions menys estretes degut al canvi en les prioritats nord-americanes, enfocades ara cap a l'Indo-Pacífic (la retirada precipitada dels EUA de l'Afganistan, l'acord AUKUS o el Quad).
- Regne Unit: l'Acord de Comerç i Cooperació després del Brexit no ha portat l'estabilitat que es pressuposava.

La UE ha impulsat la revisió de la política de Defensa i seguretat, amb l'objectiu d'augmentar l'autonomia estratègica i reduir la dependència militar dels EUA (EU Strategic Compass).

4. La vulnerabilitat tecnològica de la UE i el perill de desacoblament digital

9

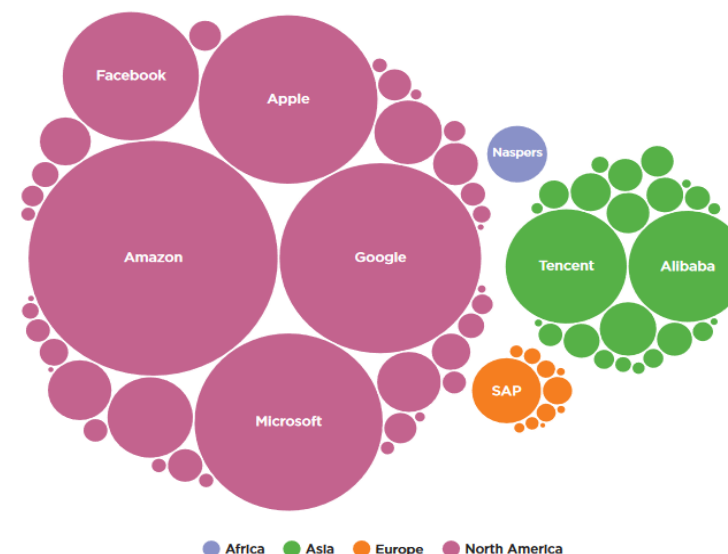
La batalla tecnològica entre els Estats Units i la Xina amenaça amb un desacoblament digital mundial, mentre la UE impulsa polítiques per reduir el seu desfasament tecnològic i augmentar l'autosuficiència

La majoria de les empreses tecnològiques i digitals es concentren als EUA i la Xina.

Els EUA volen seguir posant les normes del joc, mentre la Xina treballa per imposar els seus estàndards tecnològics.

L'efecte d'aquesta pugna és un **creixent desacoblament digital**, que impediria la transferència de dades i desenvolupar solucions digitals integrades a nivell mundial.

Distribució geogràfica de les empreses digitals

Font: World Development Report, 2020

Principals respostes de la UE davant la pèrdua de lideratge tecnològic: Next Generation EU, Brúixola Digital, European Chips Act, GAIA-X i l'Aliança Europea de Matèries Primeres.

Progrés limitat en la provisió d'habilitats digitals a la UE

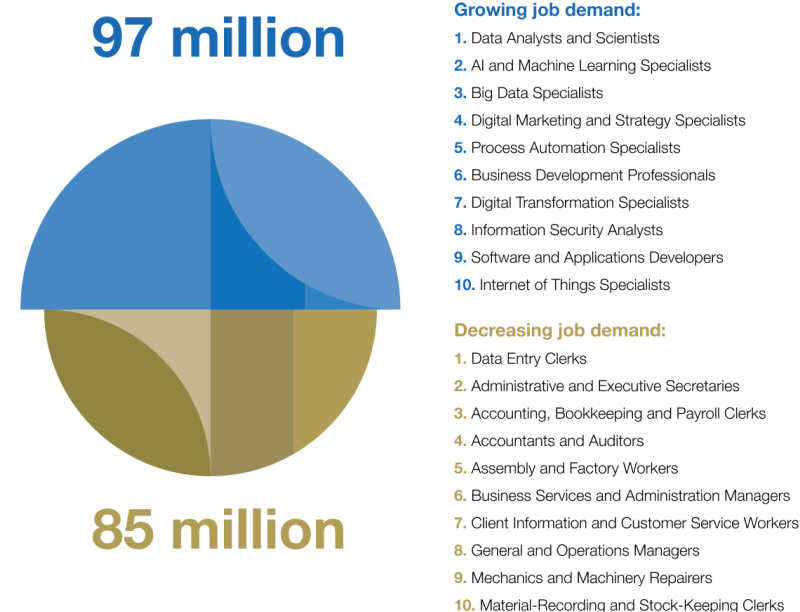
L'acceleració de la digitalització arrel de la pandèmia ha aguditzat l'escassetat de talent digital, i ha esdevingut una amenaça per a les empreses.

El 2020 hi havia 8,4 milions d'especialistes en TIC a la Unió Europea, lluny de l'objectiu de 20 milions per 2030.

El 50% dels empleats necessitaran tornar a capacitar-se de cara al 2025.

Per garantir un model de creixement sostenible i integrador **es requereix invertir en la millora (*upskilling*) i el reciclatge (*reskilling*) de la població adulta.**

Creixement i decreixement de demanda de llocs de feina (2025)

Font: World Economic Forum, 2020

6. L'auge de la ciberdelinqüència

11

Els ciberatacs passen a ser una prioritat a combatre pels estats

El negoci del crim cibernètic ha passat de moure 3 bilions d'euros el 2015 a 6 bilions el 2021; i **pot arribar a superar els 10 bilions el 2025**.

La ciberdelinqüència amenaça els sistemes d'infraestructures crítiques, llança campanyes de desinformació i roba dades sensibles de particulars, empreses i governs.

Acceleració de la digitalització

Major dependència de les eines digitals i els espais en línia

Augment de la vulnerabilitat de les persones, les empreses i les administracions públiques

La UE ha multiplicat la seva activitat normativa amb diferents iniciatives: l'Estratègia de Ciberseguretat, la Directiva NIS2, la Joint Cyber Unit o la Directiva sobre la resiliència d'entitats crítiques.

L'impacte econòmic de la crisi climàtica apunta a pèrdues d'entre gairebé el 5 % del PIB mundial el 2050 en l'escenari optimista i el 20 % en l'escenari pessimista

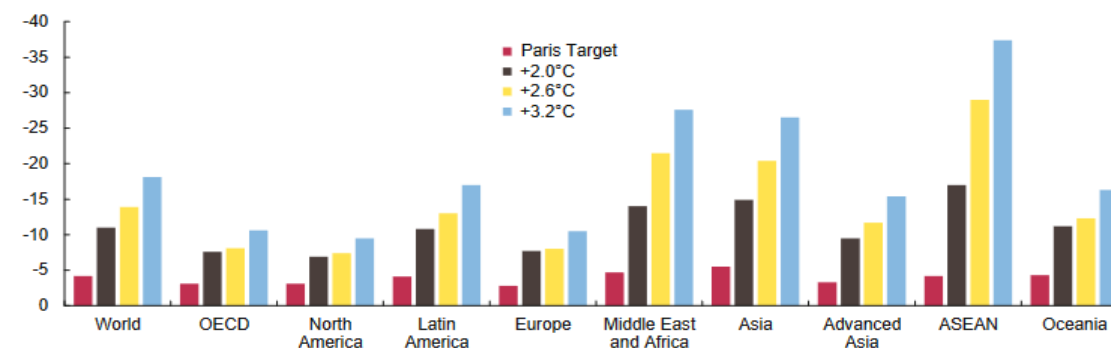
Si es segueix el rumb actual, l'increment de les temperatures podria ser de 2-3°C el 2050, el que portaria a un **augment exponencial de sequeres, inundacions, augment del nivell del mar i esdeveniments meteorològics extrems**.

Els desastres naturals estan provocant problemes alarmants en el conreu i la producció de productes alimentaris amb el conseqüent augment de preus.

La Cimera sobre el canvi climàtic Cop26 de Glasgow va concloure amb alguns avenços però menys dels necessaris.

Pèrdues del PIB el 2050 causades per l'escalfament global

Per escenari i per regions (%)

Font: UNCTAD, 2021

Principals respostes de la UE en matèria de descarbonització: el Pacte Verd, la Llei del Clima i el “Fit for 55” que inclou el Mecanisme d’Ajust en Frontera, el règim del mercat de drets d’emissió, la Directiva sobre fonts d’energies renovables i la llei per la prohibició de la venda de cotxes amb gasos contaminants.

8. Riscos de l'economia verda: la vulnerabilitat energètica de la UE i la *greenflation*

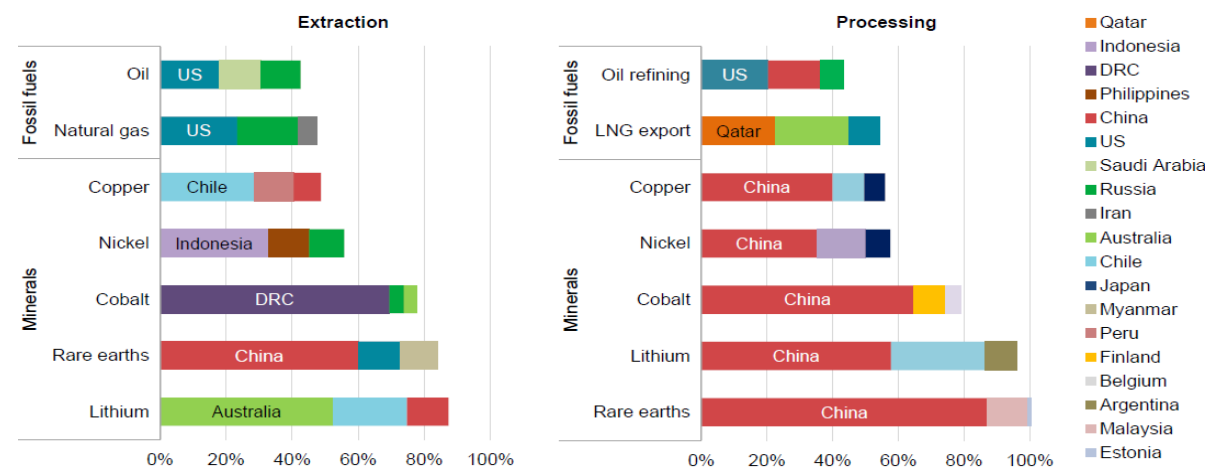
13

Els plans d'inversió en minerals crítics no són suficients per recolzar un desplegament accelerat de panells solars, turbines eòliques o vehicles elèctrics

La UE és molt vulnerable en el subministrament de matèries primeres crítiques, que es troben concentrades en molt pocs països, principalment a la Xina.

L'augment de la demanda de minerals crítics imprescindibles per la transformació energètica, davant les limitacions de l'oferta actual, pot produir un augment de preus substancial: *greenflation*. Fet que podria portar al dilema d'acceptar preus més alts o bé retardar la transició energètica.

Principals països productors de minerals crítics i combustibles fòssils

Font: IEA, 2021

L'increment dels preus dels drets d'emissió i l'encariment de l'energia ha tornat a posar sobre la taula el paper de l'energia nuclear a la Unió Europea, amb dos posicions enfrontades: França vs. Alemanya.

Les tensions entre l'oferta i la demanda de primeres matèries, components i serveis de transport, obliga a les empreses i els països a revisar les cadenes de subministrament.

Més del 50 % de les empreses manufactureres de la zona euro es troben afectades per l'escassetat de material. L'exemple més paradigmàtic ha estat el dels semiconductors.

Regionalització de les CVG:

- Polítiques de reindustrialització i desenvolupament d'indústries estratègiques per augmentar la sobirania tecnològica i industrial
- Retorn de les empreses al país d'origen o a països propers
- Relocalització en regions d'elevada demanda

Empreses:

- Revisió de les CVG per fer-les més resilients
- Diversificació de proveïdors
- Cerca d'alternatives en transport i logística
- Apropament de la producció a la demanda
- Flexibilització de les línies de producció i distribució entre diferents centres
- Canvi en l'estratègia de negoci
- Gestió de riscos de la cadena de subministrament mitjançant les noves tecnologies
- Augment d'inventaris

Principals respostes de la UE: Pla d'acció sobre matèries primeres crítiques, la New Industrial Strategy i la proposta legislativa de *due diligence* per a les cadenes de subministrament.

10. Augment dels costos: matèries primeres, energia i transport

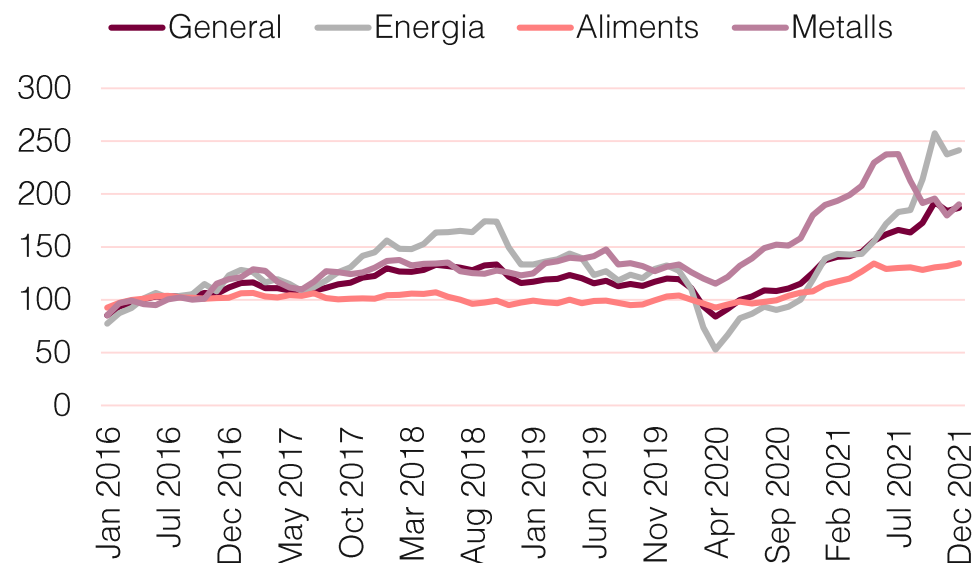
15

Els preus de les matèries primeres, l'energia i el transport continuaran elevats el 2022

Fort increment del preu de les matèries primeres i combustibles fòssils degut a l'augment de la demanda, les limitacions de l'oferta i l'encariment dels preus del transport.

Es preveu que a curt termini els preus continuaran a l'alça.

Evolució de l'índex de preus de matèries primeres (2016-2021)
Base 2016=100

Font: ACCIÓ en base a les dades de l'FMI

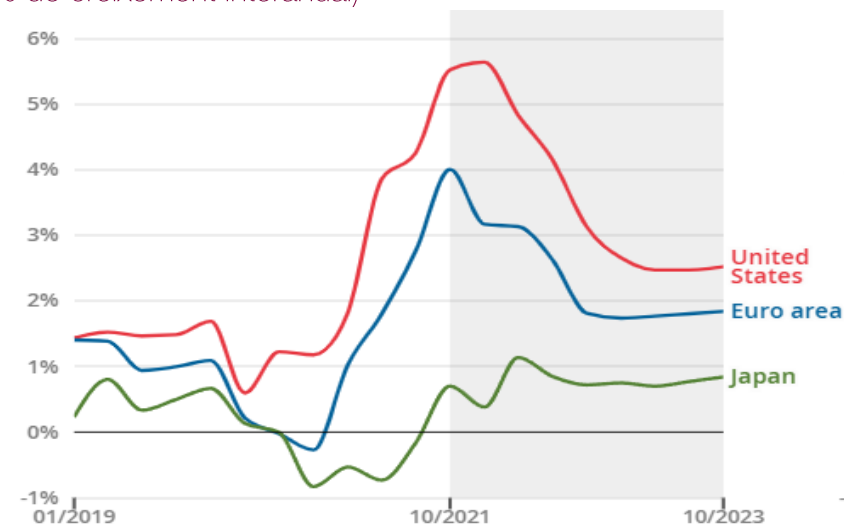
La transició energètica té importants costos d'ajustament estructurals, fent necessari l'augment del ritme d'inversió en energies renovables.

Els nivells d'inflació es mantindran alts el 2022 la qual cosa impulsarà els tipus d'interès a l'alça

L'increment dels costos de les matèries primeres, l'energia i el transport s'està traslladant als preus dels productes industrials i de consum. **La inflació als Estats Units i la zona euro està assolint nivells màxims de 40 i 30 anys respectivament.**

La Fed i el BCE han iniciat un procés de normalització monetària. Mentre la Fed ha anunciat alces dels tipus d'interès a partir de març de 2022, el BCE de moment es manté prudent, tot i que també pot veure's pressionat a fer-ho.

Evolució de la inflació (2019-2021 i previsions fins 2023)
(% de creixement interanual)

Font: OCDE

L'OCDE preveu que els nivells d'inflació es mantindran per sobre dels nivells previs a la pandèmia fins el 2023. Per l'eurozona, el BCE preveu una inflació del 3,2 % pel 2022.

La pujada dels tipus d'interès pot iniciar un gran ajust en els mercats borsaris i immobiliaris

Les borses s'han recuperat ràpidament del *shock* de la COVID-19. L'All Countries World Index ha acumulat màxims històrics el 2021, alimentat per la liquiditat injectada pels bancs centrals. **La fi de la política d'expansió quantitativa pot posar en perill l'estabilitat dels mercats financers.**

S'hi sumen les preocupacions en el sector immobiliari.

- El potencial d'impagament d'empreses immobiliàries xineses representa un risc de contagi a la resta del món.
- Risc de bombolla immobiliària als Estats Units i a diversos països europeus, on el preu de l'habitatge es troba en màxims històrics o prop dels pics observats al 2007.

També s'adverteix de **“senyals d'exuberància” en altres segments del mercat financer com els cryptoactius.**

Evolució de l'All Countries World Index (2017-2021)

Font: Morgan Stanley Capital Investment (MSCI)

13. Augment històric del deute global: la vulnerabilitat dels països emergents

18

Augmenta la probabilitat d'incompliment del deute als països emergents

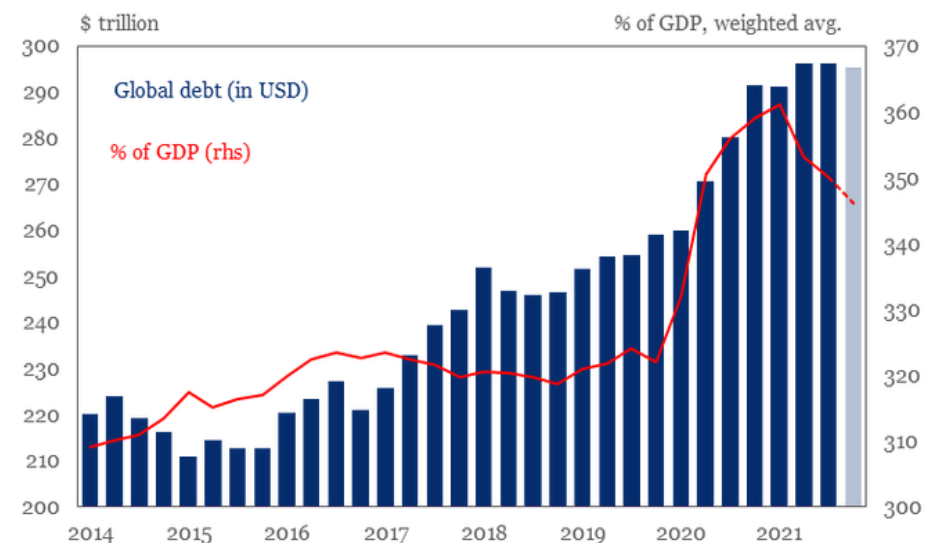
La ràtio de deute/PIB mundial ha passat del 321 % al 2019 al 350 % al 2021.

Als països avançats, el creixement del deute s'ha concentrat als països del sud d'Europa. La retirada d'estímuls del BCE i la potencial pujada dels tipus d'interès podrien complicar la recuperació econòmica d'aquests països.

La vulnerabilitat a les economies emergents és major. Al 2020 ja es va produir un rècord de *defaults* de bons sobirans.

La sortida del capital estranger dels països emergents està provocant una pèrdua de valor generalitzada de les seves divises respecte al dòlar, augmentant la vulnerabilitat d'aquells països amb major deute denominat en dòlars. La situació es pot agreujar pel canvi de la política monetària dels Estats Units.

Evolució del deute global (2014-3r trimestre 2021)

Font: Institute of International Finance

Argentina, Egipte, Sri Lanka, Pakistan, Brasil i Turquia, entre les economies emergents més vulnerables (EIU).

No es contempla un escenari d'estagflació semblant al de la dècada dels setanta

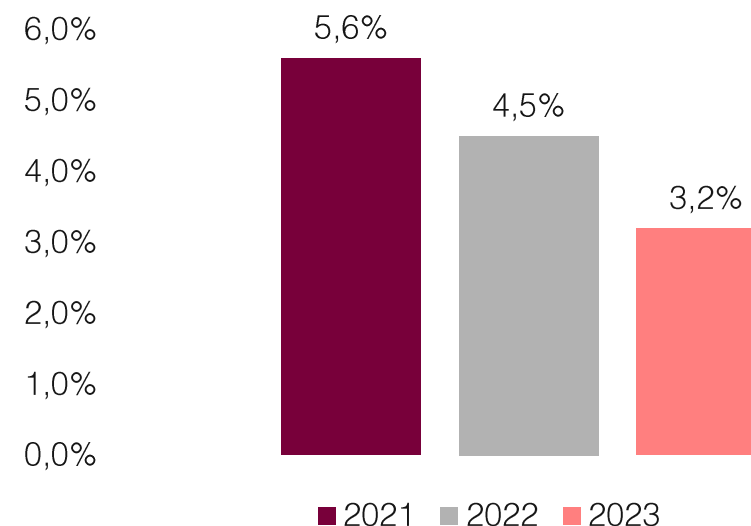

Estagflació: situació econòmica on convergeix l'alça de preus i l'estancament econòmic

El creixement econòmic mundial s'està alentint i la recuperació global no està sent tant vigorosa com es preveia. Ens trobaríem davant un **període prolongat de baix creixement coincident a curt termini amb un nivell de preus més elevat.**

De cara al 2022, s'apunta a un prolongament dels problemes de transport i subministrament i d'encariment de l'energia, que es podrien allargar fins el 2023 en el cas de que es produeixin noves onades de la COVID-19 i que el ritme de vacunació segueixi baix en els països de renda baixa.

Evolució del PIB mundial. Previsions 2021-2023
(% de creixement)

Font: OCDE

15. Recuperació asimètrica entre regions i països

20

Els Estats Units, el Nord d'Europa i la majoria de països de l'Àfrica Subsahariana i d'Àsia han recuperat els nivells previs a la pandèmia. El Japó, els països del sud d'Europa i Amèrica Llatina hauran d'esperar al 2022

Països avançats

Els Estats Units i els països del nord d'Europa han recuperat els nivells pre pandèmia el 2021, mentre que el Japó i els països del sud i centre europeu hauran d'esperar al 2022.

Països emergents

Destaca la recuperació dels països d'Àfrica, l'Orient Mitjà i Rússia que, en general, han superat el 2021 els nivells pre pandèmia gràcies a l'augment dels preus de les matèries primeres i els combustibles fòssils. Tanmateix, hi ha excepcions rellevants com Tunísia, Sud-àfrica i Angola, que s'espera que recuperin els nivells del 2019 al 2022.

Pel que fa a l'Àsia, és la regió amb millors perspectives de creixement, liderada per la Xina i el Vietnam. No obstant això, Indonèsia, Tailàndia o les Filipines, països més dependents del turisme, no recuperaran els nivells previs a la pandèmia fins el 2022.

Amèrica Llatina és la regió més perjudicada, amb països com Mèxic, l'Argentina, l'Equador o el Brasil que no recuperaran els nivells de 2019 fins el 2022. A més, són països molt vulnerables al canvi de la política monetària dels EUA. Pel que fa a Xile, Colòmbia i Perú, han recuperat els nivells de 2019 gràcies a l'augment dels preus de les matèries primeres.

Espanya és l'única economia de la UE que no recuperarà els nivells pre pandèmia fins al 2023.

Afectació dels riscos a Catalunya

Immigrants, joves i dones, els col·lectius més vulnerables

Durant la pandèmia, **la pobresa ha augmentat a Catalunya en 120.000 persones** i la població catalana que viu en pobresa relativa és ja el 15 % del total. Els col·lectius més vulnerables són:

Immigrants:

- Els llocs de treball dels immigrants es concentren en els sectors més afectats per la pandèmia.

Joves:

- Els principals problemes recauen en les altes dades d'atur juvenil i la baixa emancipació.

Dones:

- La bretxa salarial entre homes i dones és molt distant (22,2 %), així com en l'ocupació de càrrecs directius (67,8 % vs. 32,2 %).

Un dels hàndicaps de la desigualtat és la vinculació entre el nivell educatiu i el poder adquisitiu.

- La proporció de persones en risc de pobresa amb un nivell educatiu baix és el doble que les que tenen un nivell educatiu superior.
- L'abandó escolar afecta set vegades més els fills de famílies amb menys recursos que els fills de famílies amb més poder adquisitiu.

Per reduir les desigualtats, més enllà de les polítiques d'ocupació i de redistribució de la renda, és clau la inversió en una educació inclusiva que arribi a tothom i la implicació del món empresarial amb iniciatives com la del valor compartit (la inclusió de valors socials en les preses de decisions empresarials).

El proteccionisme, el Brexit, els mercats emergents i el trasllat del centre de gravetat econòmic a l'Indo-Pacífic són els principals reptes que afronta l'empresa catalana exportadora

Proteccionisme

- El destensament en la guerra comercial EUA-UE i la retirada d'aranzels obre noves oportunitats pels sectors afectats (oli, vi, carn, ferro i acer).
- També representen noves oportunitats els nous tractats de lliure comerç signats per la UE (Singapur, Japó, Vietnam i Canadà).

Brexit

- El Brexit està afectant més les importacions que les exportacions al Regne Unit.
- L'acord comercial no contempla eliminar les barreres no aranzelàries, que poden ser més difícils de superar que els propis aranzels i incrementen els costos de comerç.

Mercats emergents més vulnerables

- Mèxic, Turquia, el Brasil, Sudàfrica i l'Argentina són les economies que poden afectar més les exportacions catalanes.
- Els sectors més exposats serien el sector químic, la maquinària i el material elèctric.

Trasllat del poder econòmic a l'Indo-Pacífic

- Àsia ja és el tercer mercat per les exportacions catalanes.
- Tanmateix, encara hi ha camí per recórrer, especialment a països com Indonèsia, les Filipines i Bangladesh.

Sectors amb més risc el 2022

- La fi de la pesta porcina a la Xina està provocant un fort retrocés de les exportacions de **carn de porc**, la qual cosa obligarà a una reestructuració del sector i la reorientació a altres mercats.
- L'**automoció** es veu greument afectada per la crisi dels semiconductors, que es mantindrà al 2022. Una bona gestió dels fons europeus serà fonamental per la transformació del sector.

Les noves tecnologies, les competències digitals, la bretxa digital entre el món urbà i rural i la ciberdelinqüència són els principals reptes tecnològics de Catalunya

Catalunya té camí per recórrer en la transformació digital de les empreses:

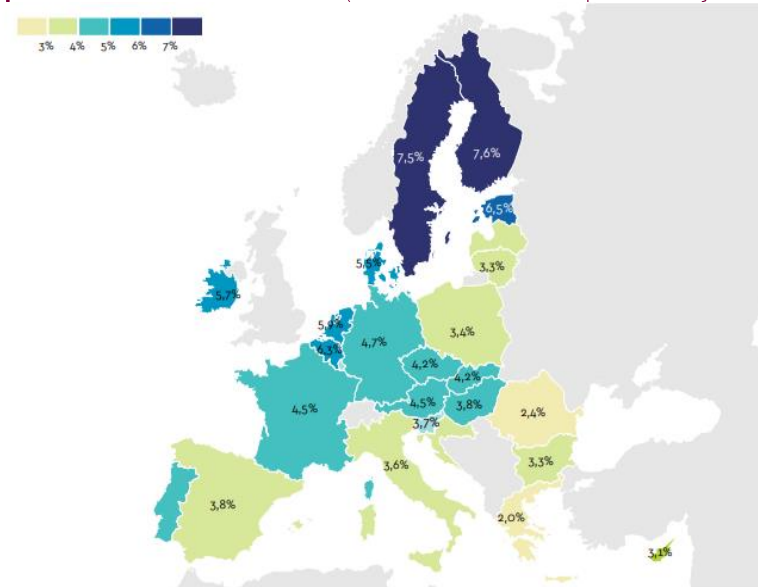
Insuficient implementació de les noves tecnologies. Baix nombre d'empreses que incorporen tecnologies de transformació digital.

Bretxa digital entre el món urbà i el rural. Endarreriment de la cobertura de Next-Generation Access en el món rural.

Escassetat de competències digitals i d'especialistes en TIC. El 70 % de les pimes asseguren que la manca de competències digitals són una barrera per transformar-se digitalment.

La **ciberseguretat** esdevé un element fonamental per a les empreses i les administracions públiques davant l'augment de la ciberdelinqüència.

Especialistes TIC a la UE (% sobre total ocupació any 2020)

Font: ONSI a partir de les dades d'Eurostat

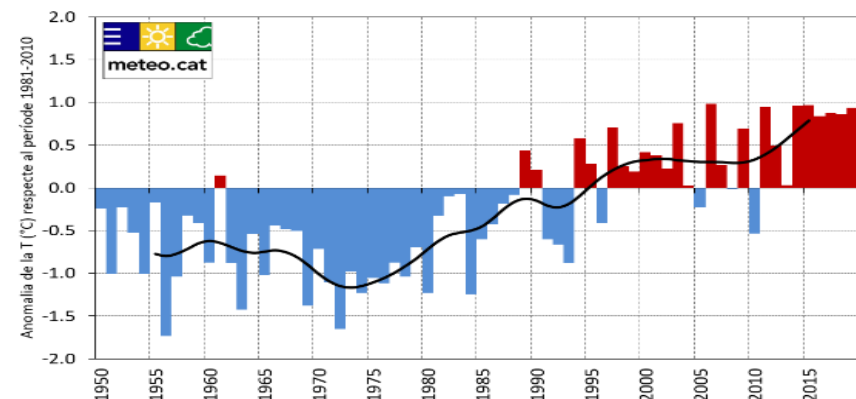
Catalunya ha d'aprofitar l'impuls tecnològic i digital i els fons del NGEU per a incrementar la inversió en la transformació digital, clau per a la millora de la productivitat.

La transició a l'economia verda és urgent per Catalunya, tant per l'emergència climàtica com per guanyar en sobirania energètica

L'augment de la temperatura té conseqüències greus pel territori (el 2020 va ser l'any més càlid a Catalunya des de 1950):

- **Menys aigua precipitada**, la qual cosa repercutirà sobretot als Pirineus i al sud del país.
- **Augment del nivell del mar**, amb temporals marítims més devastadors com s'està evidenciant a la zona del Delta de l'Ebre.
- **Augment d'incendis extrems**, que són més ràpids, intensos i devastadors.
- Nits tropicals recurrents i aviat es normalitzaran les **nits tòrrides** (temperatures que no baixen dels 25°C).

Anomalia de la temperatura mitjana anual a Catalunya (1950-2020)

Font: Servei Meteorològic de Catalunya

Catalunya es troba molt endarrerida en comparació a la resta d'Europa en el desplegament de fonts d'energia solar i eòlica. Cal millorar també la infraestructura ferroviària i potenciar la mobilitat elèctrica i l'eficiència energètica.

La recuperació de l'economia catalana s'alenteix per la persistència de la pandèmia, l'augment de preus i les disruptcions en les cadenes de subministrament

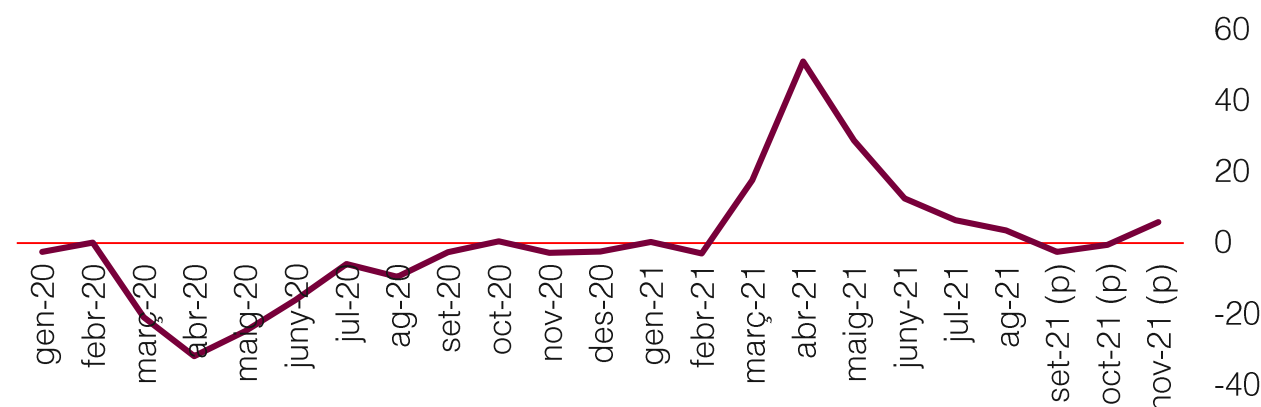
Catalunya s'ha vist clarament afectada per la crisi de desaprovisionament i l'augment de preus.

Les disruptcions en les cadenes de subministrament han frenat la recuperació de la producció industrial.

L'increment de preus en les matèries primeres, transport i energia han tensat els costos empresarials i impulsat a l'alça els preus finals.

El creixement de l'economia catalana pel 2021 s'ha moderat al 5,9 % respecte al 6,4 % previst.

Índex de producció industrial (IPI) corregit d'efectes de calendari (% de variació)

(p) Dades provisionals

Font: Idescat

Les previsions de creixement pel 2022 són del 6,4 %, amb la qual cosa Catalunya recuperaria els nivells pre-pandèmia a finals del 2022. Tanmateix, aquest creixement previst pel 2022 no està exempt de riscos ja que dependrà de la duració dels colls d'ampolla, l'evolució de la pandèmia, la persistència de la inflació i la gestió dels fons NGEU.

L'elevat deute públic, la insolvència empresarial i la bombolla immobiliària, principals riscos financers per l'economia catalana

Elevat deute públic:

- El deute públic estatal ja supera el 122 %, la xifra més alta de tota la sèrie històrica.
- La retirada d'estímuls i la pujada dels tipus d'interès per part del BCE, encarirà el cost de finançament i posarà més pressió al deute.

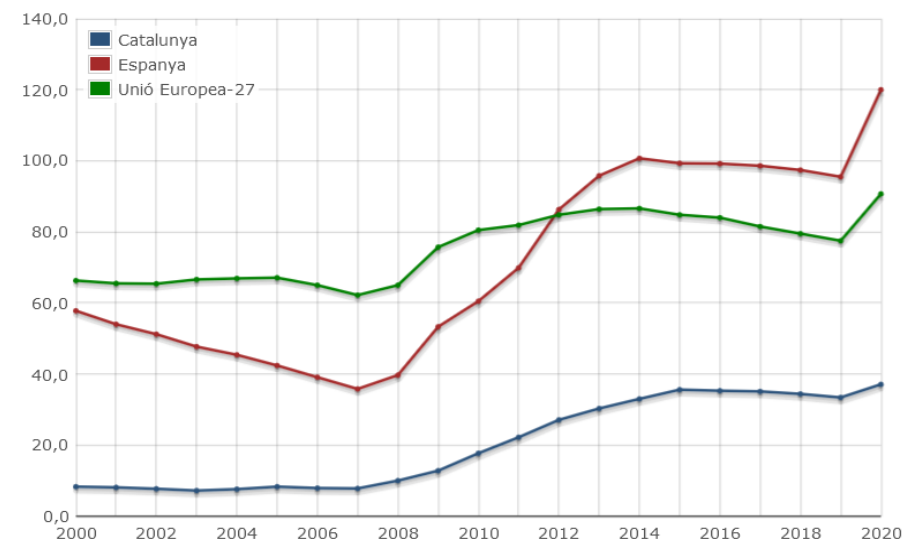
Insolvència empresarial:

- Catalunya és la regió amb més concursos empresarials de l'Estat espanyol.
- La pròrroga de la moratòria concursal del Govern pot augmentar el teixit empresarial «mort».

Bombolla immobiliària:

- L'Índex de Preus de l'Habitatge ha assolit el nivell més elevat des del 2009.
- La tendència a l'alça dels preus de l'habitatge pot tenir continuïtat durant el primer semestre de 2022.

Deute públic respecte el PIB (2000-2020)

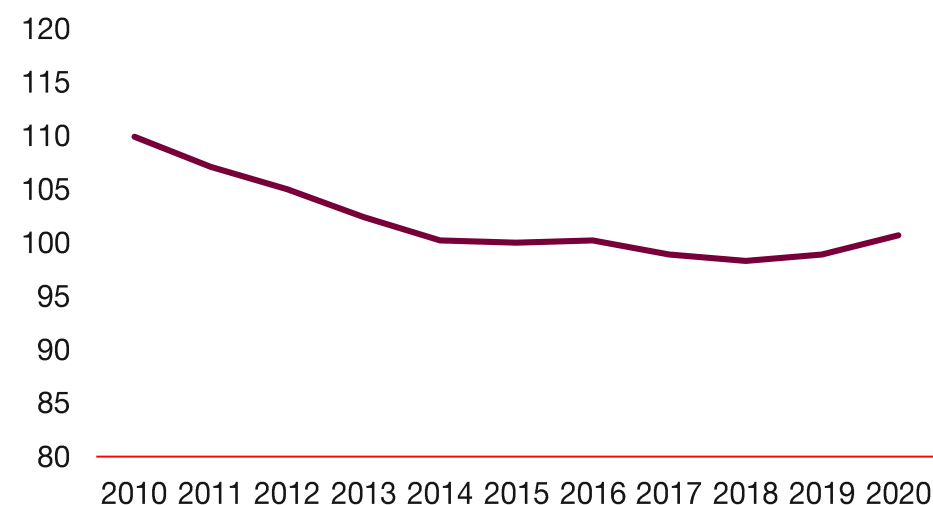
Font: Banc d'Espanya, INE i Eurostat

La baixa productivitat esdevé una preocupació pel creixement econòmic de Catalunya a mitjà termini

Caiguda de la productivitat aparent del treball. El mercat de treball de Catalunya ja ha recuperat els nivells pre pandèmia, mentre que la recuperació del PIB encara no és «completa»:

- Els sectors més afectats per la pandèmia, com l'automoció i el turisme, tenen un gran pes en el PIB català.
- Repartiment de l'ocupació asimètrica, amb creixements superiors en el sector públic, la construcció i serveis de baix valor afegit en comparació amb els sectors de major valor afegit, com la indústria.
- Elevada proporció de pimes en l'estructura productiva de l'economia, de menor productivitat que les grans empreses.

Productivitat aparent del treball 2010-2020. Índex (2015=100)

Font: Idescat

La digitalització i les noves tecnologies, la formació i millora del talent i la innovació en un entorn de sostenibilitat i respecte al medi ambient són reptes claus pel desenvolupament futur de Catalunya.

Passeig de Gràcia, 129
08008 Barcelona

accio.gencat.cat
catalonia.com

 @accio_cat

 @catalonia_ti

Consulteu l'informe aquí:

Més informació sobre el sector, notícies i oportunitats: